

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7Csr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316208191
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5316208191.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v spore žalobcu: N. V., W. X. X. XXXX, bytom L. XXX, XXX XX M., zastúpený: STEHURA & partners, v. o. s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd **z r u š u j e** rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 00678/15 zo dňa 31.8.2015 vydaný Stálym rozhodcovským súdom so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Združenie arbitráže a mediácie so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45745595.

II. Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca súdny poplatok za žalobu v sume 331,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27. 10. 2016 sa žalobca domáhal zrušenia Rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR00678/15 zo dňa 31. 8. 2015 vydaného Stálym rozhodcovským súdom so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb, Združenie arbitráže a mediácie so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 45 745 595 a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 19. 10. 2016 mu bolo doručené Upovedomenie o začatí exekúcie od súdneho exekútora, vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., sp. zn. EX 9557/2016 voči oprávnenému POHOTOVOSŤ, s. r. o., a to na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadeného záujmovým združením právnických osôb, Združenie arbitráže a mediácie so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 45 745 595 zo dňa 31. 8. 2015. Uviedol, že Stály rozhodcovský súd so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava nebol oprávnený predmetný spor rozhodovať. Má za to, že povaha zmluvných strán a najmä z jeho postavenia, je evidentné, že nekonal v rámci podnikania, predmetný úver nevedol ani v účtovníctve a bral ho na účely podnikania. Samotná skutočnosť, že v úverovej zmluve je označený ako podnikateľ, nepreukazuje skutočnosť, že predmetný úver bral na účely podnikania. Naopak, konanie veriteľa a dodávateľa považuje za nekalé, nakoľko skutočným zámerom veriteľa bolo obchádzanie Zákona č. 129/2010 Z. z. a právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa. Namietal však tú skutočnosť, že rozhodcovský súd nebol oprávnený konať a nemal právomoc, nakoľko sa jedná o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka, a teda daný spor nebol spôsobilý rozhodovať pred rozhodcovským súdom. Ako spotrebiteľ sa nemohol

riadne brániť v rozhodcovskom konaní. Právnym predpisom na rozhodovanie sporov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv je Zákon č. 355/2014 Z. z. a Stály rozhodcovský súd tento predpis pri rozhodovaní nepoužil a v rozpore s touto skutočnosťou aplikoval Zákon č. 244/2002 Z. z. Má za to, že rozhodcovská zmluva nebola riadne uzatvorená v súlade s právnym poriadkom SR a samotné konanie bolo vedené nesprávnym právnym predpisom. Samotný rozhodcovský súd rozhodol spor v rozpore so zákonom, ako aj Zákonom č. 244/2002 Z. z., konkrétne porušil ustanovenie § 31 ods. 3. Je zrejmé, že uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi. Uvedený rozsudok je nesprávny, vydaný v rozpore so zákonom, pretože:

- 1/ nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať,
- 2/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 Zákona č. 335/2014 Z. z. (§ 45 ods. 1, písm. e)),
- 3/v konaní nebol zistený skutkový stav tým, že Stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy, alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1, písm. g)),
- 4/ Stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu (§ 45 ods. 1, písm. i)),
- 5/ rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené, alebo odporuje dobrým mravom (§ 45 ods. 1, písm. j)),
- 6/ výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom SR (§ 45 ods. 1, písm. k)),
- 7/ rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 45 ods. 1, písm. l)).

K bodu 1/ žalobca uviedol, že namieta nedostatok právomoci Stáleho rozhodcovského súdu konať a rozhodnúť v danej veci. Rozhodcovská zmluva č. 504700514 bola uzatvorená dňa 20. 6. 2014 a táto rozhodcovská zmluva mala zakladať právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Žalobca už v čase vzniku právneho vzťahu (zmluva o spotrebiteľskom úvere) bol nútený uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu. Podľa vtedy platnej legislatívy, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Napriek tomu, že rozhodcovská zmluva je na samostatnej listine, jej podmienky neboli individuálne dohodnuté a ide o typickú formulárovú dohodu s predtlačnými podmienkami bez možnosti z jeho strany ako žalobcu ovplyvniť jej obsah. Samotná skutočnosť, že táto zmluva je podpísaná na osobitnom tlačive, svedčí o tom, že zrejmy účel takéhoto konania je obchádzanie zákona. Ak je teda zo zákona považovaná rozhodcovská zmluva za neprijateľnú zmluvnú podmienku, je zo zákona neplatná, a teda nie je daná tým právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor. Rozhodcovská zmluva nespĺňa ani náležitosti ustanovené Zákonom č. 135/2014 Z. z. a do dnešného dňa mu nebola predložená na súhlas a podpis rozhodcovská zmluva v súlade s týmto zákonom.

K bodom 3/ až 7/ uviedol, že predmetná zmluva, aj keď je označená ako zmluva o úvere, je klasickou spotrebiteľskou zmluvou uzatvorenou medzi dodávateľom - žalovaným a spotrebiteľom - žalobcom. Predmetná zmluva nespĺňa viaceré podmienky Zákona č. 129/2010 Z. z. Výška RPMN uvedená v zmluve je uvedená v nesprávnej výške a v jeho neprospech. Skutočná výška je omnoho vyššia, ako je uvedená v zmluve, preto nemohol posúdiť výhodnosť tejto zmluvy. Okrem toho zmluvný úrok ako je odplata za poskytnutie úveru, je neprimerane vysoká a je v rozpore s mravným princípom spoločenského poriadku, a teda je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, ako i nedostatky, a preto je v zmysle § 11 považovaný zo zákona úver za bezúročný a bez poplatkov. Z priložených listinných dôkazov, ktoré boli priložené k žalobe podanej na rozhodcovský súd, ako i zo samotného návrhu, vyplýva, že úver bol splatený v podstatnej časti, pričom rozsudok ho zaväzuje na plnenie, na ktoré nemá žalovaný právny nárok. Predmetná spotrebiteľská zmluva obsahuje ďalej aj viaceré neprijateľné obchodné podmienky. Rozhodcovskému súdu pri rozhodovaní o nároku zrejme unikli z pozornosti ustanovenia Zákona č. 129/2010 Z. z., pretože tieto pri posudzovaní nároku zrejme neaplikoval (neaplikoval správne), keď vyhovel návrhu v celom rozsahu. Ďalej poukázal na to, že predmetný úver bol zabezpečený zmenkou. Zabezpečenie úveru zmenkou je praktika nebankových spoločností posudzovaná ako nekalá a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Poukázal na to, že vystaveniu zmenky bráni zákonná skutočnosť uvedená v § 17 Zákona č. 129/2010 Z. z., a to v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožnosť plniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom. Poukázal na Rozhodnutie KS Košice 6Co/15/2014 zo dňa 24. 1. 2014. Povinnosť skúmať platnosť „kauzy“, pre ktorú bola vystavená zmenka, ktorú namietal, vyplýva z Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v Rozsudku zo dňa 1. 7. 2009 sp. zn. 1Obdo V 43/2006, kde sa uvádza, že ani

splatné zmenky nie je vystaviteľ povinný plniť, pokiaľ zmenka vznikla na základe takého dojednaní medzi ním a remitentom, ktoré nebolo platné. Zmenka ako zabezpečovací prostriedok nevyhnutne spätá s úkonom, ktorý zabezpečuje, teda kauzou zmenky. Napriek uvedeným skutočnostiam, ktoré z viacerých dôvodov spôsobujú bezodplatnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, rozhodcovský súd ho zaviazal na plnenie, na ktoré niet právneho nároku a z uvedeného je takéto plnenie v rozpore s dobrými mravmi a verejným poriadkom a zákonom.

2. Žalovaný v písomnom Vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 9. 2. 2017 uviedol, že 31. 8. 2015 bol vydaný Rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5. 10. 2015 a vykonateľnosť dňa 8. 10. 2015, pričom v poučení bola jasne stanovená lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, a to 60 dní. Má za to, že lehota márne uplynula, nakoľko žalobca svoj návrh na súde uplatnil až dňa 27. 10. 2016. Pri uzatváraní zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že pre prípad, ak by došlo k sporu vyplývajúceho zo zmluvy, uzatvoria nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Žalovaný so žalobcom dňa 20. 6. 2014 pristúpili k podpisu samostatnej nevýhradnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva je uzavretá platne v zmysle § 3 a nasl. Zákona č. 244/2002 Z. z. Žalobca sa mylne domnieva, že išlo o rozhodcovskú doložku. Rozhodcovská zmluva je obsiahnutá na samostatnej listine, presne tak, ako je to uvedené aj v prílohe návrhu na začatie konania, kde je priložená rozhodcovská zmluva, čím si v podstate samotný žalobca odporuje. O rozhodcovskú doložku by šlo v prípade, ak by bola súčasťou napr. Všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, a preto všetko, čo uvádza žalobca, nie je aplikovateľné v jeho prípade. Žalobca so žalovaným uzatvorili samostatnú rozhodcovskú zmluvu obsiahnutú na samostatnom dokumente. Rozhodcovská zmluva síce je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, avšak predstavuje samostatný dokument, ktorý je osobitne podpísaný ako žalobcom, tak aj žalovaným. Žalovaný má za to, že žalobca v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy, nemal k jej obsahu žiadne výhrady. S rozhodcovskou zmluvou sa riadne oboznámil, jej ustanoveniam porozumel a túto skutočnosť na znak súhlasu potvrdil vlastnoručným podpisom. Žalobca zároveň vyhlásil, že bol pred uzavretím rozhodcovskej zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch jej uzavretia, čomu pripojil svoj vlastnoručný podpis. Je zrejmé, že žalobca so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. Z toho dôvodu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 53 ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nie je spotrebiteľom a žalobca so žalovaným uzatvorili nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, v ktorej čl. II, ods. 1 obsahuje ustanovenie, ktoré hovorí o tom, že žalujúca zmluvná strana je oprávnená riešiť všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, buď pred rozhodcovským súdom, alebo pred príslušným súdom SR. Žalovaný je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Navyše žalobca mal možnosť v zmysle rozhodcovskej zmluvy od nej odstúpiť v lehote 10 dní tak, ako je uvedené v článku II, ods. 3, čo však neurobil. Žalovaný k zmluve o úvere uviedol, že táto bola uzatvorená s dlžníkom ako podnikateľom označeným IČO: 36 943 959 v zmysle Obchodného zákonníka. Z vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodno-právny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Nakoľko dlžník nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Vzájomný právny vzťah účastníkov konania je teda obchodno-právny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je vôbec na mieste. Nie je možné aplikovať ustanovenia, ktorými sa žalobca ohrádza, nakoľko zmluva bola uzatvorená v čase, keď podľa Obchodného zákonníka sa zmluva považuje za absolútny obchod, a preto nie je možné na ňu aplikovať iné predpisy ako Obchodný zákonník. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

3. Žalobca v písomnom Vyjadrení doručenom súdu dňa 15. 3. 2017 uviedol, že v danom prípade konanie žalovaného pri poskytovaní úveru spotrebiteľovi, ktorý je držiteľom živnostenského oprávnenia, resp. iného oprávnenia na samotnú zárobkovú činnosť, tým, že úver vybaví spôsobom, že mu predloží zmluvu o úvere pre živnostníkov, a to aj v prípade, keď žiada spotrebiteľský úver, čím mu následne znemožní dosiahnuť ochranu spotrebiteľa pri spotrebiteľských úveroch, možno považovať za mimoriadne závažnú nekalú obchodnú praktiku. I za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv, je totiž na mieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon podnikania úverového dlžníka, ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (ktorá má za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučnou úpravou v zmluve a v Obchodnom zákonníku), čiže veriteľa. Zároveň poukázal na to, že žaloba bola podaná podľa § 46 Zákona č. 335/2006 Z. z. Je toho názoru, že predmetnú vec je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú a takto mal postupovať už rozhodcovský súd.

4. Súd vydal dňa 8.8.2017 rozsudok č.k. 7Csr/2/2016-48, ktorým žalobu zamietol z dôvodu uplynutia zákonnej lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. s odôvodnením, že v danom prípade nemožno aplikovať ustanovenie § 46 zákona č. 335/2006, nakoľko žalobca zmluvu o úvere neuzavrel ako spotrebiteľ, ale ako podnikateľ.

5. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28.8.2018 č.k. 11Cosr/1/2018-89 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil povahu zmluvy o úvere uzatvorenú medzi žalobcom a žalovaným, ktorú je potrebné považovať v zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka za zmluvu spotrebiteľskú a v ďalšom konaní bude potrebné pri rozhodovaní o tom, či sú dané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku aplikovať na daný právny vzťah normy spotrebiteľského práva.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil elektronicky dňa 17.10.2018 a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca s tým, že súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na uvedené súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

7. Z listinných dôkazov predložených stranami sporu, z kópií písomností zaslaných spoločnosťou Slovenská arbitrážna, a. s., týkajúcich sa konania vedeného Stálym rozhodcovským súdom sp. zn. SR00678/15 a pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 16Er/447/2016, zistil súd nasledovný skutkový stav:

8. Dňa 20. 6. 2014 uzavrel žalobca ako dlžník so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o úvere (č.l. 7), podľa ktorej je veriteľ oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 2.000,- € a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 1.732,- €, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 3.732,- € v 12 mesačných splátkach po 311,- €, počnúc dňom 28. 7. 2014 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Žalobca je v predmetnej zmluve označený: Ladislav Kubačka, IČO: 36 943 959, 023 54 Turzovka, Stred 405, zapísaný v Okresný úrad Čadca, č. registrácie: 502-12393, v ďalšej časti zmluvy sú uvedené ďalšie identifikačné údaje žalobcu: N. V., trvale bytom: M. L. XXX, M., XXX XX, ďalej je tam uvedené rodné číslo a číslo občianskeho preukazu. V druhej časti úverovej zmluvy (graficky oddelenej od záhlavia, aj od ostatných častí zmluvy) sa vedľa vety: „dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania“, nachádza podpis žalobcu.

9. V ten istý deň, t. j. 20.6.2014 uzavreli strany sporu Rozhodcovskú zmluvu (čl. 9), v ktorej si zmluvné strany dojednali, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy o úvere č. 504700514 uzatvorenej dňa 20.6.2014, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek, zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stáлом rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde, bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od

uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

10. Dňa 4. 6. 2015 podal žalovaný Návrh na začatie rozhodcovského konania na Stály rozhodcovský súd, v ktorom si uplatnil voči žalobcovi (v rozhodcovskom konaní žalovaný) nárok z úverovej zmluvy. Rozhodcovský súd vyzval dňa 5. 6. 2015 žalobcu, aby predložil písomnú žalobnú odpoveď. Žalobca v Žalobnej odpovedi doručenej Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 22. 6. 2015 uviedol, že neuznáva nárok uplatnený na základe zmluvy o úvere, nakoľko pri zmluve bol uvedený do omylu a jednostranne zo strany žalovaného mu bolo podstrčené na podpis, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Nežiadal peniaze na výkon podnikania, ale žalovaný mu navrhol, keďže úver, ktorý mala jeho manželka, č. úveru 508502252, nestačili splácať v určených lehotách, aby si zobral úver on a týmto úverom, aby splatili úver manželky, čo sa aj stalo, čiže, úver bol poskytnutý na splácanie starého úveru a nie na výkon podnikania. Taktiež namietal vystavenú zmenku, rozhodcovskú zmluvu, záložnú zmluvu na nehnuteľnosti, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu bol žalobcovi doručený dňa 8. 9. 2015.

11. Stály rozhodcovský súd so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb, Združenie arbitráže a mediácie so sídlom Karloveské rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 45 745 595, Rozsudkom sp. zn. SR00678/15 zo dňa 31. 8. 2015 rozhodol, že Stály rozhodcovský súd má právomoc rozhodovať vo veci samej, a zároveň uložil žalobcovi (v rozhodcovskom rozsudku označený ako žalovaný) povinnosť zaplatiť žalovanému (v rozhodcovskom rozsudku označený ako žalobca) sumu vo výške 4.871,64 €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 4.141,67 € od 31. 5. 2015 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 4.141,67 € od 31. 5. 2015 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 889,27 €, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 200,- €, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplataenia dluhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Napriek poučeniu uvedenému v rozhodcovskom rozsudku, nepodal žalobca žiadosť na preskúmanie rozhodcovského rozsudku, ani žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote do 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5. 10. 2015 a vykonateľnosť dňa 8. 10. 2015.

12. Z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 16Er/447/2016 súd zistil, že dňa 2. 8. 2016 bol žalovaným podaný Návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 31. 8. 2015, sp. zn. SR00678/15. Dňa 27. 9. 2016 udelil Okresný súd Čadca súdному exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD. Poverenie č. 5502071099 na vykonanie exekúcie. Dňa 21. 1. 2016 podal žalobca Námietky proti exekúcii a Návrh na zastavenie exekúcie, o ktorých nebolo doposiaľ rozhodnuté. Z podania súdneho exekútora zo dňa 31.10.2016 vyplýva, že upovedomenie o začatí exekúcie prevzal povinný dňa 19.10.2016.

13. Podľa § 73 ods. 1, 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len zákon č. 335/2014 Z.z.),

(1) Ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

(2) Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, tento zákon upravuje a) spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská

rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonával navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) účinného do 31. 3.2017, exekútor poverený vykonaním exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní podľa osobitného predpisu v upovedomení o začatí exekúcie poučí povinného, ktorý je spotrebiteľom, o možnosti podať v lehote na podanie námietok proti exekúcii žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu. Poučenie musí obsahovať aj vzor žaloby podľa osobitného predpisu.

14. Predovšetkým vzhľadom na závery odvolacieho súdu, ktorými je súd viazaný je zrejmé, že žalobca v tomto vzťahu vystupuje ako fyzická osoba - spotrebiteľ a žalovaný vystupuje v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ. Úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, ide o štandardnú formulárovú zmluvu.

15. V prejednávanej veci bola uzavretá Rozhodcovská zmluva dňa 20.6.2014. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa pre posúdenie platnosti (neplatnosti) predmetnej rozhodcovskej zmluvy použijú ustanovenia právnych predpisov účinných v čase jej uzatvorenia, t. j. Zákona č. 244/2002 Z. z., avšak na rozhodcovské konanie, ktoré sa začalo aj pred 1. januárom 2015, a ktorého predmetom je spotrebiteľský spor, sa použijú ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní č. 335/2014 Z. z. Vzhľadom na uvedené, súd pri prejednaní a rozhodnutí veci aplikoval ustanovenia Zákona č. 335/2014 Z. z. a skúmal dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle tejto platnej právnej úpravy.

16. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej prekluzívnej lehote. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený dňa 8. 9. 2015 (doručenka na čl. 42) a 60-dňová lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku uplynula dňa 7. 11. 2015, avšak vzhľadom k tomu, že dňa 7. 11. 2015 pripadol na sobotu, zákonná 60-dňová lehota v zmysle § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní uplynula dňa 9. 11. 2015 (najbližší pracovný deň). Žalobca v konaní správne poukázal na to, že keďže je žalobca spotrebiteľ, možno v danom prípade aplikovať ustanovenie § 48 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. 3.2017, podľa ktorého môže žalobca, ktorý je spotrebiteľom, podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote na podanie námietok proti exekúcii. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo žalobcovi doručené dňa 19.10.2016. Lehota na podanie námietok proti exekúcii je v zmysle § 50 Exekučného poriadku 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a táto uplynula dňa 2.11.2016 (streda). Žalobca podal žalobu na súd dňa 27. 10. 2016, to znamená že žalobca podal žalobu v zákonnej lehote, ktorá je stanovená v § 48 ods. 2 Exekučného poriadku.

17. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, písm. e), g), i), j), k), l) Zákona č. 335/2014 Z. z. ako aj z dôvodov, že nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať.

18. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

19. Zásadnou právnou otázkou v predmetnej veci bola otázka, či Rozhodcovská zmluva zo dňa 20.6.2014, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná. Podľa dojednanej Rozhodcovskej zmluvy, spory mohli byť riešené aj v súdnom konaní, avšak výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi. Ak jedna z alternatív riešenia sporov spočíva na navrhovateľovi, spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa tejto Rozhodcovskej zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený nezvratne podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko-právnej ochrany pred štandardnými zmluvami.

20. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť aj prejavom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy ani z iných listinných dôkazov žiadne informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemohol zbaviť ani poukazom na princíp "ignorantia iuris non excusat" (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba

vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. Žalovaný ničím právne významným nepreukázal, že žalobcovi poskytol jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní.

21. Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vychádza nie z minimálneho okruhu nekalých klauzúl, ktoré sa majú transponovať, ale zo vzorového okruhu klauzúl. V konečnom dôsledku sa okruh neprijateľných podmienok de lege lata uvedený v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka upravil postupne viacerými novelami až po uplynutí transpozičnej lehoty (napr. neprimeraná sankcia pod písm. k/ bola upravená až novelou Občianskeho zákonníka, vykonanou zákonom č. 568/2007 Z. z. s účinnosťou od 1.1.2008, kým hlavná transpozícia bola vykonaná zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným od 1.4.2004).

22. Občiansky zákonník účinný od 1.1.2008 za neprijateľnú podmienku v ust. § 53 ods. 4 písm. r) považuje aj dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, zmluvná podmienka spotrebiteľom individuálne nedojednaná, ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní bráni prejednaniu a rozhodnutiu veci rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ nemal možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, nakoľko túto možnosť skôr využil dodávateľ. Z pohľadu spotrebiteľa je totiž rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula alebo dodávateľ svojím konaním podaním žaloby na rozhodcovskom súde. Ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 len demonštratívne vymenováva niektoré neprijateľné podmienky, a teda charakter neprijateľnej podmienky môžu mať aj iné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Občiansky zákonník s takýmito neprijateľnými podmienkami spôsobujúcimi značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spája v ust. § 53 ods. 5 sankciu neplatnosti. Keďže ust. § 53 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§40a Občianskeho zákonníka) išlo o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Ak teda dojednaná podmienka ukladajúca spotrebiteľovi podrobiť sa rozhodcovskému konaniu vyvolanému dodávateľom je pre jej neprijateľnosť neplatná, v rozhodcovskom konaní uplatnený nárok rozhodcovským súdom vôbec nemal byť prejednaný a rozhodnutý. Rozhodcovský súd môže totiž vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platná rozhodcovská zmluva. Bez takejto platnej zmluvy majúcej buď formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve rozhodcovskému súdu chýba základný predpoklad pre rozhodnutie sporu v rozhodcovskom konaní.

23. Ustanovenie § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka svojim obsahom najbližšie problémovej Rozhodcovskej zmluve. Uvedené ustanovenie sa má vykladať z pohľadu spotrebiteľa a jeho ochrany a nie z pohľadu dodávateľa. Ak by dodávateľ inicioval konanie na rozhodcovskom súde, je klauzula neprijateľná, ak nie je alternatíva daná pre spotrebiteľa, aby rozhodcovské konanie zastavil, alebo odsunul. Spotrebiteľ môže svoje práva uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej zmluvy, ale ak sa tak rozhodne, aj v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by mu v tom bránila, bude v zmysle citovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Pokiaľ ide o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, možnosť voľby pre spotrebiteľa je len iluzórna, pretože takmer s pravidelnosťou rozhodcovské žaloby podávajú veritelia, čo možno odôvodniť aj rozsahom nárokov plynúcich zo štandardne formulovanej zmluvy. Naopak, ak niektorý spotrebiteľ výnimočne uplatňuje svoje práva, tak využíva - pre neho transparentný štátny súd. Súd pritom nepochybuje o tom, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne osobitne individuálne vyjednať rozhodcovskú zmluvu, by aj reálne rozhodcovské konanie využil, pretože inak by jeho individuálne vyjednanie nedávalo zmysel. Je na úvahu, či spotrebiteľa by napadla myšlienka namietat' neprijateľnosť rozhodcovskej zmluvy. Tu je nutné objektívne posúdenie rozhodcovskej zmluvy a nie je rozhodujúca vôľa účastníka zmluvného vzťahu a v tomto zmysle ani jeho aktivita.

24. Neprijateľná rozhodcovská doložka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a je povinnosťou nielen súdu, ale rozhodcu z tohto právneho posúdenia vyvodiť všetky právne dôsledky, a poskytnúť náležitú ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Neuniklo pozornosti súdu, že rozhodca iba zriedkavo pristupuje k posúdeniu platného založenia vlastnej právomoci, resp. túto iba formalisticky skonštatuje ako danú. Aj toto konanie je právom nerešpektovania práv spotrebiteľov a absencia nestrannosti a nezaujatosti rozhodcu. Akceptovateľnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských veciach je treba zvoliť osobitným vyjednaním a nie nanútením arbitráže spotrebiteľovi. Na individuálne dojednanie je však potrebné rešpektovať a zachovať proces tvorby zmluvy ustanovený v Občianskom zákonníku. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá rozhodcovského konania a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení ani vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste papiera. Zbavenie sa zodpovednosti za nekalú obchodnú prax pri nevhodnom predkladaní zmluvných podmienok argumentáciou, že spotrebiteľ mal byť bdely, súd neprijíma a odsudzuje ho ako konanie hraničiace so zlým úmyslom v zmluvných vzťahoch. Je neakceptovateľné, aby porušovateľ práva presúval zodpovednosť na slabšieho a je vylúčené, aby za takýchto okolností súd akceptoval rozhodcovskú zmluvu.

25. Evidentne je možné konštatovať, že ide o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly a je zrejme, že spotrebiteľ nemôže takúto formulárovú zmluvu meniť. Na strane žalovaného je dôkazné bremeno preukázať, že spotrebiteľ - v danom prípade žalobkyňa, si individuálne vyjednali rozhodcovské konanie. V tomto smere neboli doložené žiadne relevantné listinné dôkazy, podporujúce záver o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej zmluvy. Nie žalobca má dokázať, že nedošlo k individuálnemu vyjednaniu, ale žalovaného zaťažovalo dôkazné bremeno túto situáciu preukázať. Ak by si žalobca individuálne vyjednal rozhodcovskú zmluvu, potom by muselo platiť, že si individuálne vyjednal aj podmienky arbitráže. Žalovaný si dôkazné bremeno o individuálnom vyjednaní rozhodcovskej doložky nespĺnil. Ak spotrebiteľ mal vyjednať na základe rozhodcovskej zmluvy súkromný proces, mal by nepochybne tieto pravidlá poznať. V spise však nie sú o tom žiadne dôkazy. Individuálne dojednanie je také, kde spotrebiteľ má reálnu možnosť ho neprijať, odmietnuť, hoci ho pripravil dodávateľ. V tomto prípade však súd nemá preukázané, že neprijatím, odmietnutím rozhodcovskej zmluvy by nedošlo k zhoršeniu postavenia žalobcu. Súd sa neuspokojil so skutočnosťou, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom papieri, že v zmluve bolo uvedené, že žalobca má právo do 10 dní odstúpiť od zmluvy resp. vôbec ho nemusí podpísať. Zo súdnej praxe v obdobných sporoch považuje súd za pravdepodobné, že neuzatvorením rozhodcovskej zmluvy by žalobcovi úver poskytnutý nebol. Nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že by žalobca v prípade, nepodpísania rozhodcovskej zmluvy získal žiadaný úver. Predmetná rozhodcovská zmluva podľa názoru súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to tým, že v prípade podania žalobného návrhu dodávateľom núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred rozhodcovským súdom, ktorý vopred vybral dodávateľ a zbavuje ho možnosti riešiť spor pred štátnym súdom. V rozhodcovskej zmluve je síce uvedené, že svoje právo môžu strany uplatniť aj pred všeobecným súdom, čo však už po podaní návrhu na rozhodcovský súd nie je možné. Z praxe je zrejme, že návrhy na začatie konanie podávajú výlučne dodávatelia, čím je spotrebiteľ zbavený možnosti obrátiť sa na všeobecný súd.

26. Predkladanie rozhodcovských doložiek spotrebiteľom za stavu, keď nepoznajú pravidlá arbitráže (predmet rozhodcovskej zmluvy) a prirodzene nevenujú dostatočnú pozornosť tejto časti formuláru, sa zneužíva k záverom o individuálnom vyjednaní zo strany spotrebiteľov, pričom na tomto nič nemení technika predkladania - inkorporovanie doložky do všeobecných zmluvných podmienok versus vyhotovenie štandardnej rozhodcovskej zmluvy na samostatnom liste (hárku) papiera (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/2/ 2014).

27. Pokiaľ sa jedná o žalovaný uvádzanú skutočnosť, že žalobca aj po podpise rozhodcovskej zmluvy mal možnosť ju ukončiť a to formou odstúpenia, súd poukazuje, že ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkovi konania odstúpiť od zmluvy, ak je to v zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od počiatku zrušuje. Základnou podmienkou odstúpenia od zmluvy je platnosť uzavretej zmluvy. V spotrebiteľských sporoch je súd povinný ex offo skúmať platnosť rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ dospeje k záveru, že rozhodcovská zmluva je v rozpore so zákonom a spĺňa podmienky neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho

zákonníka), vyvoláva v zmysle odseku 5 citovaného ustanovenia neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a to neplatnosť absolútnu. Preto nie je možné odstúpiť od neplatného právneho úkonu, ktorý nikdy nenastal.

28. Vzhľadom na vykonané dokazovanie súd predloženú rozhodcovskú zmluvu považuje za absolútne neplatnú a preto zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle § 45 ods. 1 písm. e) Zákona č. 335/2014 Z.z.. V záujme zachovania zásady hospodárnosti konania nezaoberal ďalšími dôvodmi uvádzaným žalobcom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. V zmysle § 47 ods. 1 tohto zákona môže žalobca alebo žalovaný podať na súd návrh na pokračovanie v konaní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

29. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý mal v spore úspech má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

30. Žalobca ako spotrebiteľ bol od súdneho poplatku osobne oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. z/ Zákona č. 71/1992 Zb., preto poplatková povinnosť prešla na žalovaného ako neúspešnú stranu v spore podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb.. Žalovanému súd vyrubil súdny poplatok vo výške 331,50 € podľa položky č. 3, písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona č. 71/1992 Zb., nakoľko žalovaný bol v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Čadca písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p. ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.